

योएलको पुस्तक र लाओदिकीया सम्बन्धी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली - संख्या तेत्तीस

Jeff Pippenger

2026-01-21

नम्बर तेत्तीस

आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा एक लाख चवालीस हजारले भविष्यवाणीगत रूपमा एघारौँ-घण्टाका कामदारहरूसँग भेट गर्छन्। एक लाख चवालीस हजार पहिले नै छाप लगाइएका हुन्छन्, र त्यसपछि तिनीहरूले ठूलो भीडलाई बाबेलबाट निस्केर सातौँ-दिनको शबाथका निम्ति तिनीहरूसँग उभिन बोलाइरहेका हुन्छन्। परमेश्वरको घरानामाथिको न्याय आइतबारको व्यवस्थासम्म आइपुग्दा समाप्त हुन्छ, र त्यसपछि न्याय अन्यजातिहरूतर्फ, अर्थात् ठूलो भीड—परमेश्वरको अर्को बगाल—तर्फ सर्दछ। प्रकाश अध्याय सातले यी दुवै समूहलाई पहिचान गर्छ, र पाँचौँ छापमा अन्धकार युगका शहीदहरूले आफ्नो शहादतका कारण परमेश्वरले पापीय शक्तिमाथि न्याय कहिलेसम्म गर्नुहुन्न भनी “कति बेर?” भनेर सोध्छन्। तिनीहरूलाई दोस्रो समूहका, पापीय सतावटका शहीदहरू पूरा नहोउज्जेल आफ्ना चिहानहरूमा विश्राम गर्न भनिन्छ, र तिनीहरूलाई सेता वस्त्रहरू दिइन्छ। प्रकाशको अध्याय सातको ठूलो भीडले सेता वस्त्रहरू लगाएको हुन्छ, किनकि तिनीहरूले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था-संकटमा पापीय शहीदहरूको दोस्रो समूहको प्रतिनिधित्व गर्छन्। प्रकाश अध्याय सात र पाँचौँ छापले यी दुई समूहलाई सम्बोधन गर्छन्, जसरी स्मिर्ना र फिलाडेल्फियाका मण्डलीहरूले पनि गर्छन्। स्मिर्नाले अन्तिम पापीय रक्तस्नानका शहीदहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ, र फिलाडेल्फियाले एक लाख चवालीस हजारको।

पतरस कैसरिया फिलिप्पीमा तेस्रो घण्टामा छन्, र “छ दिन” पछि—छ घण्टा होइन—उनी आइतबारको व्यवस्थाको किनारमा, अर्थात् नवौँ घण्टामा, पुग्नेछन्।

छ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब र तिनका भाइ यूहन्नालाई साथ लिनुभयो, र तिनीहरूलाई एकान्तमा एउटा उच्च पर्वतमा लैजानुभयो। त्यहाँ उहाँ तिनीहरूको सामु रूपान्तरित हुनुभयो; उहाँको मुख सूर्यझैँ चम्कियो, र उहाँका वस्त्र ज्योतिजस्तै सेता भए। अनि हेर, मोशा र एलिया उहाँसँग संवाद गर्दै तिनीहरूकहाँ देखा परे। मत्ती 17:1-3.

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा एक लाख चवालीस हजारले भविष्यसूचक रूपमा महान् भीडसँग भेट गर्छन्। एलियाहले मृत्युको स्वाद नचाख्ने एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र मोशाले प्रभुमा मर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। तिनीहरू आइतबारको व्यवस्थाको समयमा ख्रीष्टसँग उभिएका छन्, जहाँ ख्रीष्टले आफ्नो महिमाको राज्यलाई अभिषेक गर्नुहुन्छ, जसरी उहाँले क्रूसमा आफ्नो अनुग्रहको राज्य स्थापित गर्नुभएको थियो। यदि तपाईं अझै पनि तेस्रो घण्टादेखि नवौँ घण्टासम्मको छ-घण्टे अवधिसँग सम्बन्धित हामीले प्रस्तुत गरिरहेको तर्कमा संलग्न हुनुहुन्छ भने, एउटा अत्यन्तै विशेष दृष्टान्त देख्नु आवश्यक छ।

कैसरिया फिलिप्पीको तेस्रो घण्टा कैसरिया मारीतिमाको नवौँ घण्टाको ओमेगाको अल्फा हो। म यो पहिचान गरिरहेको छु कि छ घण्टा होइन, तर छ दिनपछि पत्रुस रूपान्तरणको पर्वतमा छन्, जसले आइतबारको व्यवस्थामा चरमबिन्दुमा पुग्ने इतिहासलाई पनि चित्रित गर्दछ, र त्यो नै नवौँ घण्टा हो। छ-दिने अवधि छ-घण्टे अवधिसँग मिल्दछ, तर केवल कैसरियादेखि कैसरियासम्मको एक प्रयाक्टलको रूपमा मात्र। अत्यन्त विशेष कुरा के हो भने, छ-घण्टे अवधिको इतिहासभित्र इतिहासकै एक प्रयाक्टल रहने यो घटना ठीक त्यही हो, जुन तपाईंले पेन्टेकोस्टल ऋतुलाई विचार गर्दा घटित हुन्छ। ख्रीष्टको मृत्युदेखि पेन्टेकोस्टसम्मका छ घण्टा क्रूसदेखि ईस्वी सन् ३४ सम्मको अवधिको एक प्रयाक्टल हो, जब पवित्र हप्ता समाप्त भयो र सुसमाचार अन्यजातिहरूकहाँ पुग्यो।

“अब घमण्ड र डाहले ज्योतिको विरुद्ध ढोका बन्द गरिदिए। यदि गोठालाहरू र ज्योतिषीहरूले ल्याएका समाचारहरूलाई सत्य मानिएको भए, त्यसले याजकहरू र रब्बीहरूलाई अत्यन्तै अवाञ्छनीय स्थितिमा पुर्‍याउने

थियो, किनकि त्यसले आफूहरूलाई परमेश्वरको सत्यका व्याख्याता भन्ने तिनीहरूको दाबीलाई असत्य सिद्ध गर्ने थियो। यी विद्वान् शिक्षकहरू आफूहरूले अन्यजाति भनेकाहरूबाट शिक्षा लिन झुक्ने थिएनन्। तिनीहरूले भने, परमेश्वरले तिनीहरूलाई पन्छाएर अशिक्षित गोठालाहरू वा खतना नभएका अन्यजातिहरूसँग संवाद गर्नुभएको हुनै सक्दैन। तिनीहरूले राजा हेरोद र सम्पूर्ण यरूशलेमलाई उद्वेलित तुल्याइरहेका ती समाचारहरूप्रति आफ्नो तिरस्कार देखाउने निश्चय गरे। यी कुराहरू यथार्थ हुन् कि होइनन् भनी हेर्न तिनीहरू बेथलेहेमसमेत गएनन्। अनि तिनीहरूले येशूप्रतिको चासोलाई उन्मादी उत्तेजना ठान्न जनतालाई डोर्‍याए। यहीँबाट याजकहरू र रब्बीहरूद्वारा ख्रीष्टको अस्वीकार आरम्भ भयो। यस बिन्दुदेखि तिनीहरूको घमण्ड र हठीपन मुक्तिदाताप्रति दृढ घृणामा रूपान्तरित हुँदै गयो। जब परमेश्वरले अन्यजातिहरूका निम्ति ढोका खोलिरहनुभएको थियो, तब यहूदी अगुवाहरूले आफ्नै निम्ति ढोका बन्द गरिरहेका थिए।” द डिजायर अफ एजेस, ६२।

पवित्र सप्ताहको बीचमा ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाइयो। साढे तीन वर्षपछि स्तिफनसलाई ढुंगाले हानी मारियो र कर्नेलियसले पत्रुसलाई बोलायो। क्रूसपछि साढे तीन वर्षमा, प्राचीन इस्राएलको निम्ति अनुग्रहको समय पूर्णतः समाप्त भयो। त्यसपछि स्तिफनसले स्वर्गतिर हेरे र ख्रीष्टलाई उभिरहनुभएको देखे, जुन दानिएल १२:१ मा अनुग्रहको समयको समाप्तिको प्रतीक हो। प्राचीन इस्राएलका निम्ति ढोका बन्द भयो र अन्यजातिहरूका निम्ति खोलियो।

ख्रीष्टको मृत्यु नवौँ घण्टामा भएको समयदेखि स्तिफनसको मृत्यु र पत्रुसको बोलावट नवौँ घण्टामा भएको समयसम्मको अवधिमा, कर्नेलियस र स्तिफनस ती दुई साक्षीहरू हुन् जसले एक हजार दुई सय साठी भविष्यसूचक दिनहरू पूरा भएका थिए भन्ने कुरा प्रमाणित गर्छन्। मृत्युको नवौँ घण्टादेखि मृत्युको नवौँ घण्टासम्म १,२६० भविष्यसूचक दिनहरू थिए। मृत्युको नवौँ घण्टादेखि पेन्तेकोस्तको नवौँ घण्टासम्मले बाउन्न दिनको अवधिभित्र १,२६० दिनहरूको एक प्रयाक्टललाई चिन्हित गर्दछ।

पेन्तेकोस्तको ऋतु भएको फ्रैक्टल ती १,२६० दिनहरूको प्रारम्भमा अवस्थित छ, र ती दिनहरूको अन्त्यमा पत्रुस भविष्यसूचक रूपमा कैसरियामा तेस्रो र नवौँ दुवै घण्टामा अवस्थित छन्। ती दुई कैसरियाहरूले भविष्यसूचक छ घण्टाको अवधिको अल्फा र ओमेगालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती दुई कैसरियाहरूको भविष्यसूचक छ-घण्टे अवधिभित्र, पत्रुस छ दिनसम्म यात्रा गर्छन् र रूपान्तरणको पर्वतमा पुग्छन्। त्यो पर्वतले आइतबारको व्यवस्थामा परिपूर्ण हुने छापलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जहाँ विजयी कलीसिया सबै पर्वतहरूभन्दा माथि उठाइन्छ। ती छ दिनहरूले कैसरियादेखि कैसरियासम्मको छ-घण्टे अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यस अवधिभित्र एउटा फ्रैक्टल हुन्, जसरी पेन्तेकोस्तको ऋतु पनि यही उही पवित्र अवधिको प्रारम्भमा एउटा फ्रैक्टल थियो।

आरम्भिक प्रयाक्टल पेन्तेकोष्टकालीन ऋतुसँग सम्बन्धित वसन्तकालीन पर्वहरूको पूर्तता थियो। कैसरिया फिलिप्पीदेखि रूपान्तरण पर्वतसम्मको अन्तिम प्रयाक्टल पनि भविष्यसूचक रूपमा पवित्र हप्तासँग परस्पर गाँसिएको छ। पर्वतमा पिताले बोल्नुभयो, जसरी उहाँले ख्रीष्टको बप्तिस्माको समयमा बोल्नुभएको थियो, र जसरी उहाँले क्रूसभन्दा ठीक अघि पनि बोल्नुहुने थियो। पवित्र हप्ताको आरम्भदेखि क्रूससम्म पिताले श्रव्य रूपमा तीन पटक बोल्नुभयो। एक पटक बप्तिस्मामा, त्यसपछि रूपान्तरण पर्वतमा, अनि त्यसपछि उहाँले निकट आइरहेको क्रूसको छायाँमा बोल्नुभयो।

क्रूस उहाँको बप्तिस्माबाट आरम्भ भएका १,२६० दिनहरूको ओमेगा हो। बप्तिस्मा र क्रूस दानिएल नौको पवित्र हप्ताका विशिष्ट मार्गचिन्हहरू हुन्, यसरी रूपान्तरण पर्वतलाई पवित्र हप्ताको एक भागको रूपमा चिनाउँदै। यदि पहिलो र अन्तिमले पवित्र हप्ताको भविष्यवाणीका मार्गचिन्हहरू पूरा गर्छन् भने, मध्यको मार्गचिन्हले पनि भविष्यसूचक अनिवार्यताअनुसार त्यसै गर्नुपर्छ।

बप्तिस्मा पहिलो स्वर्गदूत हो; रूपान्तरणको पर्वत दोस्रो हो, र क्रूस तेस्रो हो। पर्वतमा, परमेश्वरले मोशा र एलियालाई अवशेष कलीसियाका मार्गचिन्हहरूको रूपमा पहिचान गराउनुभयो। यसको प्रयोग पेत्रुस, याकूब र यूहन्नाका त्रिविध प्रतीकद्वारा एकसूत्रमा बाँधिएको छ। तीन पटक येशूले पेत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफ्नो साथ लिनुभयो। पहिलो पटक त्यो याइरसकी छोरीको पुनरुत्थान थियो, दोस्रो रूपान्तरण थियो, र तेस्रो गेथसमनी थियो। पहिलो पटक पेत्रुस,

याकूब र यूहन्नाले पुनर्जीवित बाह्र वर्षीया कुमारीलाई देखेका थिए।

अनि यस्तो भयो कि, जब येशू फर्कनुभयो, मानिसहरूले उहाँलाई आनन्दसाथ ग्रहण गरे; किनकि तिनीहरू सबै उहाँकै प्रतीक्षामा थिए। अनि हेर, याइरस नाउँ गरेका एक जना मानिस आए, र उनी सभाघरका शासक थिए; अनि उनी येशूका पाउमा घोटो परे, र उहाँलाई आफ्नै घरमा आउनुहोस् भनी विन्ती गरे; किनकि उनका करिब बाह्र वर्षकी एउटी मात्र छोरी थिई, र ती मर्ने लागेकी थिई। तर उहाँ जाँदै गर्दा मानिसहरूले उहाँलाई भीडले घेरे।
लुका ८:४०-४२.

याइरस नामको अर्थ “प्रकाश दिने” तथा “दीप्तिमान र महिमामय हुनु” हो। पेत्रुस, याकूब र यूहन्ना मात्र ख्रीष्टका विशेष अतिथि भएका तीन अवसरहरूमध्ये यो पहिलो अवसर थियो, र याइरसले आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई प्रकाशमान पार्ने पहिलो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। बाह्र वर्षीया कुमारीले एक लाख चवालीस हजारका रूपमा पुनरुत्थान गरिनुपर्ने कुमारीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। बाह्र वर्षदेखि रगत बग्ने रोग भएकी स्त्रीसँगको उहाँको सम्पर्कपश्चात् ख्रीष्ट कुमारी छोरीको घरमा पुग्नुभयो।

रक्तसावको रोगले बाह्र वर्षदेखि पीडित एक स्त्री, जसले वैद्यहरूमा आफ्ना सबै जीविका खर्च गरिसकेकी थिई, तर कसैबाट पनि निको हुन सकेकी थिइन, उहाँको पछाडिबाट आई र उहाँको वस्त्रको किनारा छोई; अनि तुरुन्तै उनको रक्तसाव रोकियो। लुका ८:४३, ४४.

एक बाह्र-वर्षीया कुमारीलाई चिनिन्छ, अनि त्यसपछिको पदमा बाह्र वर्षदेखि रगत बग्ने रोग भएकी एउटी स्त्रीलाई चिनिन्छ। ती स्त्रीलाई कुमारीको सम्पूर्ण जीवनभरि नै रगत बग्ने समस्या थियो। येशू कुमारी छोरीसम्म पुग्नका लागि रगत बग्ने रोग भएकी ती स्त्रीको छेउबाट जाँदै हुनुहुन्थ्यो। ती स्त्रीले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई जनाउँछ, जसरी त्यो लाओडिसियालाई दिइएको सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ख्रीष्ट कुमारीलाई ब्यूँताएर जीवनमा उठाउन लाग्नुभएको थियो, र ती बिरामी स्त्री, अर्थात् लाओडिसियाकी स्त्री, सँग दिव्यत्वलाई छुने छोटो अवसर अझै बाँकी थियो। एउटा बालकले अन्तिम पुस्तालाई जनाउँछ, र येशू अन्तिम दिनहरूको कुमारीलाई उठाउनका लागि रोगी स्त्री, लाओडिसियाको छेउबाट जाँदै हुनुहुन्छ। जब कुमारी ब्यूँताइन्छे, तब ती स्त्री या त निको पारिएकी हुन्छे वा छोडेर बितिसकिएको हुन्छ।

पहिलो स्वर्गदूतको एक विशेषता भय हो, र भयका दुई प्रकार छन्।

उहाँ अझ बोलिरहनुभएको बेला सभाघरका प्रधानको घरबाट एक जना आइपुग्यो र उसलाई भन्यो, “तिम्री छोरी मरिसकी; गुरुलाई अब दुःख नदेऊ।” तर येशूले यो सुन्नुभएपछि उसलाई जवाफ दिनुभयो, “नडराऊ; केवल विश्वास गर, र ऊ निको पारिनेछे।” लुका ८:४९, ५०.

त्यसपछि पेत्रुस, याकूब र यूहन्ना त्यस कोठामा प्रवेश गर्छन् जहाँ पुनरुत्थान—जुन ख्रीष्टको बप्तिस्माद्वारा प्रतीकित थियो—पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सामर्थ्यप्रदानलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। रूपान्तरण पर्वत दोस्रो पटक हो जब पेत्रुस, याकूब र यूहन्ना साक्षी हुन्छन्। रूपान्तरण पर्वत दोस्रो स्वर्गदूत हो, र जब ख्रीष्टले उही चेलाहरूलाई गेथसमनीमा लैजानुभयो, त्यसले तेस्रो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। दोस्रो चरणमा, त्यहाँ रूपान्तरण पर्वतमा एउटा “दोहोरिनु” छ, किनकि पर्वतको मार्गचिह्न ती तीन पटकमध्ये बीचको हो, जब पिताले बोल्नुभयो। पहिलो उहाँको बप्तिस्मामा थियो, जुन बाह्र वर्षीया कुमारीको पुनरुत्थानसँग मेल खान्छ; दोस्रो पर्वत थियो, र तेस्रो क्रूसभन्दा ठीक अघि थियो। पिताले बोल्नुभएको ती तीन पटक र ती तीन चेलाहरू येशूसँग एकान्तमा गएका ती तीन पटक, यी दुवै तथ्यद्वारा परस्पर गाँसिएका छन् कि दुवै रेखामा दोस्रो मार्गचिह्न रूपान्तरण पर्वत नै हो।

अनि जब उहाँ घरभित्र प्रवेश गर्नुभयो, तब उहाँले पेत्रुस, याकूब, यूहन्ना, र ती कन्याका पिता र मातालाई बाहेक अरू कसैलाई पनि भित्र पस्न दिनुभएन। अनि सबै रोइरहेका थिए र उसको निम्ति विलाप गरिरहेका थिए; तर उहाँले भन्नुभयो, “नरोओ; ऊ मरेकी छैन, तर निदाएकी छे।” अनि ऊ मरेकी थिई भन्ने थाहा पाएर तिनीहरूले उहाँलाई उपहास गरे। तर उहाँले तिनीहरू सबैलाई बाहिर निकाली, उसको हात समात्नुभयो, र पुकारेर भन्नुभयो,

“बालिके, उठ।” अनि उसको प्राण फेरि आयो, र ऊ तुरुन्तै उठी; अनि उहाँले उसलाई खान दिन आज्ञा गर्नुभयो। अनि उसका आमाबुबा अचम्मित भए; तर जे भएको थियो, त्यो कसैलाई पनि नभन्नू भनी उहाँले तिनीहरूलाई कडा आदेश दिनुभयो। लूका ८:५१-५६।

पत्रुस, याकूब र यूहन्नाले, लाजरसङ्गै निदाइरहेकी कुँवारीको पुनरुत्थानमा, पहिलो स्वर्गदूतलाई देख्छन्। उनी ब्यूँझनेबित्तिकै तुरुन्त उठिन् र उनलाई भोजन दिइयो। जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा एलिया र मोशाको पुनरुत्थान हुन्छ, तिनीहरू तुरुन्त उठ्छन्, र त्यसपछि कुँवारीको भोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दै पवित्र आत्मा असीमित रूपमा खन्याइन्छ। रूपान्तरणको पर्वत कैसरिया फिलिप्पीको छ दिनपछि थियो, तर लूकाले घटनाहरू अभिलेख गर्दा भने भिन्न रूपमा प्रस्तुत गर्दछ।

अनि ती वचनहरू भएको करिब आठ दिनपछि उहाँले पत्रुस, यूहन्ना र याकूबलाई साथ लिनुभयो, र प्रार्थना गर्न पर्वतमा उक्लनुभयो। अनि उहाँ प्रार्थना गरिरहुनुहुँदा उहाँको मुखाकृतिको रूप परिवर्तन भयो, र उहाँका वस्त्र सेता र चम्किला भए। अनि हेर, उहाँसँग दुई जना मानिसहरू कुरा गरिरहेका थिए, जो मोशा र एलियाह थिए। लूका ९:२८-३०.

मत्ती र मार्क दुवैले स्पष्ट रूपमा “छ दिनपछि” भन्छन्, र लूका “झन्डै” आठ दिन भन्छन्। बाइबलका लेखकहरूले समय-गणनाका दुई प्रकार प्रयोग गरेका थिए; एउटालाई समावेशी र अर्कोलाई बहिष्कृत भनिन्थ्यो। पहिलो दृष्टिमा यो विरोधाभासजस्तो देखिन सक्छ, तर लूकाले “झन्डै” भनेको तथ्यले उनी समावेशी अर्थमा बोलिरहेका थिए भन्ने जनाउँछ, र जब मत्ती र मार्क “छ दिनपछि” भन्छन्, तब उनीहरूले पूर्ण दिनहरू गनिरहेका थिए, र आठ-दिने अवधिको आरम्भ गराउने दिन वा त्यस अवधिको अन्त्य गराउने दिनलाई गनिरहेका थिएनन्। यस भिन्नताले एउटै अवधिका दुई संख्यात्मक प्रतीक उत्पन्न गर्छ; एउटा संख्या आठ हो र अर्को छ दिन हो।

कैसरिया फिलिप्पी र रूपान्तरणको पर्वतबाट प्राप्त छ वा आठ दिनको अवधिका यी दुई साक्ष्यहरूद्वारा स्थापित हुने कुरा यो हो कि, त्यस अवधिमा जब ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजार जनमाथि छाप लगाउनुहुन्छ, संख्या आठले नूहको जहाजमा भएका आठ प्राणहरूलाई जनाउँछ, र संख्या छले फिलाडेल्फियाको छैटौँ मण्डलीलाई जनाउँछ, जो सातमध्येकी भएर पनि आठौँ हुने मण्डली हुन नियत छ। मोशा, एलियाह र ख्रीष्टको महिमाकरण हुँदा तिनीहरू आठौँमा रूपान्तरित हुन्छन्। पर्वतमा भएको त्यो महिमाकरण, मोशाको इतिहासमा पर्वतमाथि भएको महिमाकरणद्वारा पनि पूर्वाधारित गरिएको छ।

जब मोशा पर्वतमा उक्लिए, तब उनले आफ्नो साथमा सत्तरी जना प्राचीनहरू र यहोशूलाई लगे।

तब मोशा, हारून, नादाब, अबीहू, र इस्राएलका एल्डरहरूमध्ये सत्तरी जना माथि गए। अनि तिनीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई देखे; र उहाँका चरणमुनि नीलमणिको ढुंगाको जस्तो पाटा बिछ्याइएको काम थियो, र आफ्नो निर्मलतामा आकाशमण्डलकै देहजस्तै थियो। अनि इस्राएलका सन्तानका प्रधान पुरुषहरूमाथि उहाँले आफ्नो हात उठाउनुभएन; तिनीहरूले परमेश्वरलाई देखे, र खाए अनि पिए। अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “पर्वतमा मसमक्ष माथि आऊ, र त्यहीं रह; अनि म तँलाई ढुंगाका पाटीहरू, व्यवस्था, र ती आज्ञाहरू दिनेछु, जुन मैले लेखेको छु, ताकि तँले तिनीहरूलाई सिकाउन सकोस्।”

तब मोशा उठे, र उनका सेवक यहोशू पनि; र मोशा परमेश्वरको पर्वतमा उक्ले। अनि उनले अगुवाहरूलाई भने, “हामी तिमीहरूकहाँ फेरि नआउन्जेल यहाँ हाम्रो निम्ति पर्खेर बस; र हेर, हारून र हूर तिमीहरूसँग छन्; यदि कसैको कुनै कामकाज वा मुद्दा छ भने, ऊ तिनीहरूकहाँ जाओस्।”

मोशा पर्वतमा उक्लेर गए, र बादलले पर्वतलाई ढाक्यो। अनि परमप्रभुको महिमा सीनै पर्वतमा वास गरिरह्यो, र बादलले त्यसलाई छ दिनसम्म ढाकिरह्यो; अनि सातौँ दिन उहाँले बादलको बीचबाट मोशालाई बोलाउनुभयो। इस्राएलका सन्तानहरूको आँखामा परमप्रभुको महिमाको दृश्य पर्वतको टुप्पोमा भस्म पार्ने आगोझैँ थियो। तब मोशा बादलको बीचमा प्रवेश गरेर पर्वतमा उक्लेर गए; र मोशा पर्वतमा चालीस दिन र चालीस रात रहे। प्रस्थान

पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश जाइरसकी छोरीको पुनरुत्थान थियो, जुन ख्रीष्टको बप्तिस्मासँग मिल्दोजुल्दो थियो। त्यसपछि छ दिनपछि रूपान्तरण पर्वत आयो, जो दोस्रो स्वर्गदूत हो, र त्यसले क्रूसतर्फ डोर्‍यायो, जुन तेस्रो स्वर्गदूत हो। दोस्रो स्वर्गदूतको रूपमा, पर्वतसँग दोहोरो साक्षी छ, किनकि पर्वतमा पिताको वाणीले तीनको दोस्रो रेखासँग सम्बन्ध जोड्छ। पत्रुस, याकूब र यूहन्ना ख्रीष्टका विशेष अतिथि भएका ती तीन अवसरहरू, र पिता बोल्नुभएको ती तीन अवसरहरू—दुवैले पिताको स्वरको दोस्रो प्रकटतालाई चिनाउँछन्; र येशूले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई दोस्रो पटक साथ लिनुभएको समय रूपान्तरण पर्वत नै थियो। पर्वतको दोस्रो मार्गचिह्नमा पिताको स्वर र ती तीन चेलाहरूको दोहोरो साक्षी छ, किनकि दोस्रो सन्देशले सधैं “दोहोरोपन” लाई चिनाउँछ।

साँझ र बिहानका बलिहरूका बीचको छ घण्टाको अवधि—जुन मत्ती र मर्कुसमा कैसरिया फिलिप्पीदेखि पर्वतसम्मका छ दिनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ—मोशाका छ दिनद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, सातौँ दिनमा उनी बादलभित्र बोलाइएसम्म।

यो रेखा दोस्रो स्वर्गदूतको प्रतीक्षाकालबाट आरम्भ हुन्छ, जसरी मोशाले सत्तरी एल्डरहरूलाई आफू फर्किआउञ्जेल “पखिरहनू” भनी निर्देशन दिन्छन्। यस रेखाका पहिलो छ दिनहरू पृथक् छन्, तथापि तिनीहरू समग्र ४६ दिनकै अंश हुन्। ती छ दिनहरू तेस्रो परीक्षातर्फ लैजाने अवधि हुन्, जसलाई चालीस दिनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यी ४६ दिनहरूले मन्दिरको प्रतीकत्व जनाउँछन्; छैटौँ दिनहरू ख्रीष्टको मृत्युदेखि पेन्टेकोस्टसम्मका छ घण्टा, उहाँको कूसीकरणदेखि उहाँको मृत्युसम्मका छ घण्टा, कैसरियादेखि कैसरियासम्मका छ घण्टा, र माथिल्लो कोठामा पतरसबाट मन्दिरसम्मका छ घण्टाहरू हुन्। मोशाले करारको व्यवस्था ग्रहण गर्दैछन्, र मन्दिर कसरी खडा गर्ने भन्ने सम्बन्धी निर्देशनहरू प्राप्त गर्दैछन्। बाइबलले कुनै मानिसले परमेश्वरलाई देखेको छैन भनी भने तापनि, ती एल्डरहरूले “इसाएलका परमेश्वरलाई देखे।” पर्वतमा मोशा र एल्डरहरूसित भएको परमेश्वरको महिमाकरणले रूपान्तरण पर्वतमा भएको महिमाकरणको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। दुवैमा छ-दिने अवधि समावेश छ। मोशाको रेखामा दोस्रो स्वर्गदूतको प्रतीक्षाकाल र मन्दिरलाई प्रतिनिधित्व गर्ने पूर्ण छयालिस दिन समावेश छन्। उनले व्यवस्था ग्रहण गरेका चालीस दिनले छाप लगाउने कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पत्रुस तेस्रो घण्टामा कैसरिया फिलिप्पीमा थिए, नवौँ घण्टामा कैसरिया मेरितिमातर्फ जाँदै, र छदेखि आठ दिनमा उनी पर्वतमा पुग्छन्, जहाँ उनले मोशाका सत्तरी एल्डरहरूसँग बास बसिरहेकै बेला महिमित प्रभुको दर्शन देख्छन्, ठीक जसरी दानियलले दशौँ अध्यायमा देखेका थिए। दानियलले प्रभुलाई आमनेसामने देखे, जसरी गिदोनले र सत्तरी एल्डरहरूले पनि देखेका थिए। रूपान्तरणको पर्वत त्यही स्थान हो जहाँ एक लाख चौवालीस हजारको लाओडिकीय आन्दोलन एक लाख चौवालीस हजारकै फिलाडेल्फियाली आन्दोलनमा रूपान्तरित हुन्छ। तिनीहरू छैटौँ मण्डली नै भएको आठौँ मण्डली बन्छन्, यसरी हामी छ दिन र आठ दिन देख्छौँ।

कूसमा टाँगिनुबाट उहाँको मृत्यु नहोउञ्जेलका छ घण्टा, पिन्तेकोसका छ घण्टा, कैसरियादेखि कैसरियासम्मका छ घण्टा, रूपान्तरणको पर्वतसम्मका छ दिन, र मोशाका चालीस दिनतर्फ डोर्‍याउने छ दिन—यी सबै एउटै रेखा हुन्। कैसरिया फिलिप्पी, अर्थात् पानियम, र आइतबारको व्यवस्थाबीच एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाइन्छ। त्यस छाप लगाइने कार्यले विभाजन उत्पन्न गर्छ।

र मैले, दानियलले मात्र त्यो दर्शन देखे; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो कम्पन आयो, यसकारण तिनीहरू आफूलाई लुकाउन भागे। दानियल 10:7.

जब मोशाले भने, “हामी फेरि तिमीहरूकहाँ नआउञ्जेलसम्म तिमीहरू हाम्रो निम्ति यहीं पखेर बस,” तब उनी एल्डरहरूदेखि अलग भए। पर्खाइको समयमा मोशा सत्तरी जनदेखि अलग भए, र सत्तरी हप्ता पूर्वको वाचाका मानिसहरूका निम्ति परीक्षाको समयको प्रतिनिधित्व गर्दछ। जब सत्तरीऔँ हप्ता समाप्त भयो, र त्यो सत्तरीऔँ हप्ता नै त्यो पवित्र हप्ता थियो जसमा ख्रीष्टले धेरैसँग वाचा पुष्टि गर्नुभयो, तब ख्रीष्ट पूर्वको वाचाका मानिसहरूदेखि पूर्ण

रूपमा अलग हुनुभयो। पूर्वको वाचाका मानिसहरूले आफ्नो रक्तसावको समस्याको समाधान गर्न सक्ने अवधि—जुन तिनीहरूका लागि आफूहरू अब्राहामको रगतद्वारा उद्धार पाइएका छौं भन्ने विश्वास थियो—समाप्त भयो, र बाह्र वर्षकी कुमारी सेवाका लागि जीवित पारिइन्। पर्खाइको समय सुरु भएपछि मोशाले वाचाको व्यवस्था, तथा मन्दिर उठाउने निर्देशनहरू प्राप्त गरे।

जब पत्रुस, याकूब र यूहन्ना पर्वतमा थिए, तब परमेश्वरका जनहरूको छाप लगाइनु, र त्यसपछि तिनीहरूलाई ध्वजको रूपमा उठाइनु, ती करारका जनहरूलाई एक लाख चवालीस हजारको मन्दिरको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यसपछि एघारौँ घण्टाका कामदारहरू त्यस मन्दिरसँग जोडिन्छन्।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, न्याय कायम राख, र धार्मिकता गर; किनकि मेरो उद्धार आउने लागेको छ, र मेरो धार्मिकता प्रकट हुने लागेको छ। धन्य हो त्यो मानिस जसले यो गर्छ, र त्यो मनुष्यपुत्र जसले यसलाई दृढतापूर्वक समातेर राख्छ; जसले विश्रामदिनलाई अशुद्ध हुनबाट जोगाउँछ, र आफ्नो हातलाई कुनै पनि दुष्कर्म गर्नबाट रोक्छ। परमप्रभुसित आफूलाई जोडेका परदेशीको सन्तानले यसो भन्दै नबोलोस्, “परमप्रभुले मलाई आफ्ना प्रजाबाट पूर्णतः अलग पार्नुभएको छ”; न त नपुंसकले यसो भनून्, “हेर, म त सुख्खा रूख हुँ।” किनकि परमप्रभु नपुंसकहरूलाई यसो भन्नुहुन्छ, जो मेरा विश्रामदिनहरू पालन गर्छन्, मलाई प्रसन्न पार्ने कुराहरू रोज्छन्, र मेरो करारलाई दृढतापूर्वक समातेर राख्छन्; तिनीहरूलाई म मेरो घरमा र मेरा पर्खालभित्र छोराहरू र छोरीहरूभन्दा उत्तम स्थान र नाउँ दिनेछु; म तिनीहरूलाई एउटा अनन्त नाउँ दिनेछु, जो कहिल्यै मेटिनेछैन। साथै परदेशीका सन्तानहरू पनि, जो परमप्रभुसित आफूलाई जोड्छन्, उहाँको सेवा गर्न, परमप्रभुको नाउँलाई प्रेम गर्न, उहाँका सेवक हुन, अर्थात् हरेकले जो विश्रामदिनलाई अशुद्ध हुनबाट जोगाउँछ, र मेरो करारलाई दृढतापूर्वक समातेर राख्छ; तिनीहरूलाई पनि म मेरो पवित्र पर्वतमा ल्याउनेछु, र मेरो प्रार्थनाको घरमा तिनीहरूलाई आनन्दित तुल्याउनेछु; तिनीहरूका होमबलिहरू र तिनीहरूका बलिदानहरू मेरो वेदीमाथि ग्रहणयोग्य हुनेछन्; किनकि मेरो घर सबै जातिहरूका लागि प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ।

इसाएलका तिरस्कृतहरूलाई एकत्र गर्नुहुने प्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “जो उहाँकहाँ पहिले नै एकत्र गरिएका छन्, तिनका अतिरिक्त म अरूहरूलाई पनि उहाँकहाँ एकत्र गर्नेछु।” यशैया 56:1-8।

पत्रुस, याकूब र यूहन्ना, साथै मोशाले पनि “इसाएलका परित्यक्तहरू” लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई तिनीहरूका आफ्नै दाजुभाइहरूले—जसले तिनीहरूलाई घृणा गर्थे—निकालेर फाले।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, स्वर्ग मेरो सिंहासन हो, र पृथ्वी मेरो पाउदान हो; तिमीहरूले मेरो निम्ति कस्तो घर निर्माण गर्नेछौ? र मेरो विश्रामको स्थान कहाँ छ?

किनकि यी सबै वस्तुहरू मेरा हातले बनाएका हुन्, र यी सबै अस्तित्वमा आए, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; तर म त्यस मानिसतर्फ हेर्नेछु, अर्थात् त्यसतर्फ जो दरिद्र छ, खेदित आत्माको छ, र मेरो वचनमा काँप्छ। जसले गोरु मार्छ, त्यो मानौँ मानिसलाई नै मार्दछ; जसले थुमालाई बलि चढाउँछ, त्यो मानौँ कुकुरको घाँटी नै काट्दछ; जसले अन्नबलि चढाउँछ, त्यो मानौँ सुँगुरको रगत नै चढाउँछ; जसले धूप बाल्छ, त्यो मानौँ मूर्तिलाई नै आशीर्वाद दिन्छ। हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू रोजेका छन्, र तिनीहरूको प्राण तिनीहरूका घृणित कुराहरूमा रमाउँछ। म पनि तिनीहरूका भ्रमहरू रोज्नेछु, र तिनीहरूको भय तिनीहरूमाथि ल्याउनेछु; किनकि जब मैले बोलाएँ, कसैले उत्तर दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; तर तिनीहरूले मेरा आँखाको सामु दुष्टता गरे, र त्यो कुरा रोजे जसमा म प्रसन्न थिइँँ।

हे परमप्रभुको वचनमा थरथराउनेहरू हो, उहाँको वचन सुनो; तिमीहरूलाई घृणा गर्ने, मेरो नाउँको खातिर तिमीहरूलाई निकालिदिने तिमीहरूका भाइहरूले भने, “परमप्रभु महिमित होऊन्”; तर उहाँ तिमीहरूको आनन्दको लागि प्रकट हुनुहुनेछ, र तिनीहरू लज्जित हुनेछन्। यशैया 66:1-5।

“आनन्द” भन्ने शब्द धर्मशास्त्रहरूमा धेरै पटक र विभिन्न प्रकारले प्रयोग भएको छ, जसरी “लज्जित” भन्ने शब्द पनि प्रयोग भएको छ। योएलको पुस्तकबाट पतरसको सन्देशको सन्दर्भमा, लज्जा र आनन्दबीचको सम्बन्ध एक

समानान्तरता हो, जस्तै बुद्धिमान् र मूर्ख, वा गहुँ र जङ्गली घाँस। योएलको सन्दर्भमा लज्जा र आनन्दले तेल भएका, अर्थात् पछिल्लो वर्षाको सन्देश भएका, र तेल नभएका, अर्थात् त्यो सन्देश नभएका, तिनीहरूलाई जनाउँछन्। जबसम्म तपाईंले यो सूक्ष्म पक्ष देख्नुहुन्न, तबसम्म “तिमीहरूका ती दाजुभाइ, जसले तिमीहरूलाई घृणा गरे, जसले मेरो नाउँको खातिर तिमीहरूलाई बाहिर निकाले” भन्ने वचनको गहिरो अर्थमा पुग्न सक्नुहुन्न। ती दाजुभाइहरू तिनै हुन् जो Spalding and Magan, page one and two मा “यहूदाजस्तै नामधारी एडभेन्टिस्टहरू” भनेर चिनेएका छन्, जसले “हामीलाई क्याथोलिकहरूकाहाँ सुम्पिनेछन्,” “किनभने तिनीहरूले विश्रामदिनका कारण हामीलाई घृणा गरे, किनकि तिनीहरूले त्यसलाई खण्डन गर्न सकेनन्।” तिमीहरूलाई घृणा गर्ने तिमीहरूकै दाजुभाइहरूले भूमिको विश्रामदिनको सन्देश, मोशाको सात पटक, जसलाई खण्डन गर्न सकिँदैन, त्यसकै कारण तिमीहरूलाई बाहिर निकाल्छन्। यहाँको मुख्य कुरा के हो भने, यशैयाले भनेझैं, तिमीहरूलाई एउटा सैद्धान्तिक तर्क-वितर्क, एउटा बहसका कारण बाहिर निकालिन्छ, र त्यो सैद्धान्तिक बहस पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो।

योएलले त्यस सन्देशलाई “नयाँ दाखमद्य” भन्दछन्, र यदि तपाईंसँग त्यो सन्देश छ भने, तपाईंसँग आनन्द छ। यदि तपाईंसँग त्यो छैन भने, तपाईं योएलका मतवालाहरूले झैं ब्यूँझनुहुन्छ र पत्ता लगाउनुहुन्छ कि नयाँ दाखमद्य तपाईंको मुखबाट काटिएको छ। त्यस बिन्दुमा तपाईं भविष्यवाणीको दृष्टिले “लज्जित” हुनुहुन्छ। जस वर्गसँग तेल छ, त्यससँग आनन्द छ, र जस वर्गसँग तेल छैन, त्यो लज्जित छ। तेल नयाँ दाखमद्य पनि हो, र त्यो आनन्दसँग सम्बन्धित छ। यही कारणले यशैयाह भन्दछन्, “परमप्रभुको वचन सुन।” एक वर्गले सुन्न रोज्छ, र अर्कोले तुरहीको आवाजमा ध्यान दिँदैन। यशैयाहले सुन्ने वर्गलाई विशेष रूपले चिनाउँछन्, जब तिनी भन्दछन्, “तिमीहरू जो उहाँको वचनमा काम्छौ।” ९/११ मा आइपुगेको सन्देशको कारण बहिष्कृत भएकाहरूलाई प्रभुले जम्मा गर्नुहुन्छ, र आइतबारको व्यवस्थामा, उहाँले यशैयाहका खोजाहरूलाई जम्मा गर्नुहुन्छ, जो सुख्खा रूखहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। यदि तिनीहरूले करारलाई समातेर राख्नेछन् भने, तिनीहरू अब परमेश्वरको पवित्र पर्वतबाट अलग गरिनेछैनन्।

एक नपुंसक वा सुकेको रूखले मृत्युलाई जनाउँछ। नपुंसकले सन्तान उत्पन्न गर्न सक्दैन, र सुकेको रूखमा जीवन हुँदैन। प्रतिज्ञा यो हो कि यदि ती अन्यजातिहरू, अथवा एघारौँ घण्टाका मजदुरहरूले, शबाथद्वारा प्रतिकित गरिएको करारलाई स्वीकार गर्नेछन् भने, तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू हुनेछन्। पहिले उहाँले इस्राएलका बहिष्कृतहरूलाई जम्मा गर्नुहुन्छ, त्यसपछि ती बहिष्कृतहरूलाई नै एउटा ध्वजचिह्नको रूपमा उच्च पार्नुहुन्छ, अनि त्यसपछि उहाँले आफ्ना अरू बगाललाई जम्मा गर्नुहुन्छ। पहिलो र दोस्रो जम्मा गराइले ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको त्यो अवधिलाई जनाउँछन्, जब पवित्र आत्मा ले छर्किरहनुभएको हुन्छ, र साथै आइतबारको व्यवस्थादेखि माइकल उठेर खडा नहुञ्जेल र पछिल्लो वर्षा अपरिमित रूपमा खन्याइएनजेलसम्मको अवधिलाई पनि जनाउँछन्। दुवै अवधिमा पछिल्लो वर्षा एउटा सन्देश हो, जुन यदि तपाईंसँग छ भने आनन्द ल्याउँछ, र यदि तपाईंसँग छैन भने लज्जा ल्याउँछ।

मत्तीको पुस्तकलाई तीन रेखाहरूमा विभाजित गरिएको छ, जसले प्रकाशको पुस्तक अध्याय चौधका तीन स्वर्गदूतहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती तीनै रेखाहरू प्रत्येकले पनि तीन स्वर्गदूतहरूको प्रयाक्टलहरू समावेश गर्दछन्। अध्याय एघारदेखि अध्याय बाइससम्मको दोस्रो रेखा केन्द्र हो, किनकि त्यो दोस्रो स्वर्गदूत हो, जो पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको बीचमा अवस्थित छ। उत्पत्ति र प्रकाशको पुस्तकका करारसम्बन्धी अध्यायहरूको सन्दर्भमा जब हामी अध्याय एघारदेखि बाइससम्मलाई विचार गर्छौं, तब मत्तीको पुस्तक आफैं पनि एउटा केन्द्र रेखा हो।

बाह्र करार अध्यायहरूको केन्द्र मत्तीको हो, र मत्तीका तीन रेखाहरूको केन्द्ररेखा पनि तिनै बाह्र अध्यायहरूमा पाइन्छ। ती बाह्र अध्यायहरूको केन्द्र एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइनु हो। त्यो केन्द्रीय बिन्दु तीन पदहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन उत्पत्ति र प्रकाशका बाह्र करार अध्यायहरूको तीन केन्द्रीय पदहरूसँग समरेखित हुन्छन्।

पत्रुस केन्द्रबिन्दुको पनि केन्द्रबिन्दुको पनि केन्द्रबिन्दु हुन्, र उनले पहिलो तथा अन्तिम ख्रीष्टियन दुलहीको प्रतिनिधित्व गर्छन्। यही अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर हो। पाल्मोनीले पत्रुसको नाम-परिवर्तनमाथि पनि आफ्नै हस्ताक्षर राख्नुभयो, जब उहाँले अङ्ग्रेजीमा पत्रुसको नामको गूढरहस्य रचना गर्नुभयो। येशूले पत्रुससँग हिब्रू भाषामा

बोल्नुभयो, र त्यो संवाद ग्रीक भाषामा अभिलेखित गरियो र त्यसपछि अङ्ग्रेजीमा राखियो। अङ्ग्रेजीमा, पाल्मोनीले अङ्ग्रेजी वर्णमालाको १६औँ अक्षर, त्यसपछि ५औँ अक्षर, त्यसपछि २०औँ अक्षर, त्यसपछि ५औँ अक्षर, त्यसपछि १८औँ अक्षर प्रयोग गरेर पत्रुसलाई नाम दिनुभयो, पूर्ण रूपमा जान्दाजान्दै कि उहाँले, पाल्मोनीको रूपमा, हिब्रूबाट ग्रीक हुँदै अङ्ग्रेजीमा जाने त्यो नाम सृष्टि गर्दा, त्यसरी गर्नुभएको थियो। उहाँले यो पनि रचना गर्नुभयो कि अङ्ग्रेजी नामले ती पाँच अक्षरलाई क्रमअनुसार गुणन गर्ने एक गूढरहस्यलाई सम्भव बनाओस्, ताकि एक लाख चवालीस हजार संख्या प्राप्त होस्। पाल्मोनी, जो प्रथम र अन्तिम पनि हुनुहुन्छ, उहाँले यसरी रचना गर्नुभयो कि पत्रुस नाम बनाउने ती पाँच अङ्ग्रेजी अक्षरहरूमध्ये पहिलो र अन्तिम अक्षर अङ्ग्रेजी वर्णमालाका १६औँ र १८औँ अक्षर हुन्, किनकि पत्रुस नाम मत्ती १६:१८ मा प्रकट हुनु थियो।

पत्रुसको विषयमा ती सबै कुरा भनिसकेपछि पनि, हामीले अझै “सुनौलो अनुपात” लाई सम्बोधन गर्न आवश्यक छ। सुनौलो अनुपात मत्ती १६:१८ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि उक्त अनुपात १.६१८ हो। सुनौलो अनुपात प्रकृतिका प्रयाक्टलहरूसँग सम्बन्धित छ, र जब पाल्मोनीले मत्ती १६:१८ मा पत्रुसलाई अवस्थित गराउँछ, तब पाल्मोनीले यशैया २२:२२ मा एल्याकीमको काँधमा राखिएको भविष्यसूचक कुञ्जी, र उक्त खण्डमा पत्रुस तथा मण्डलीलाई दिइएका भविष्यसूचक कुञ्जीहरूमा भविष्यसूचक प्रयाक्टलहरू समावेश छन् भनी पहिचान गरिरहेको हुन्छ।

तेस्रो घडीमा कैसरिया फिलिप्पीदेखि नवौँ घडीमा कैसरिया मेरिटिमासम्मले ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाइएका त्यस तेस्रो घडीदेखि कर्नेलियसले पत्रुसलाई बोलाउन पठाएको नवौँ घडीसम्मको एउटा प्रयाक्टल प्रतिनिधित्व गर्दछ। क्रूसारोपणको तेस्रो घडीदेखि पिन्तेकुस्तको समयमा मन्दिरमा रहेको पत्रुसको नवौँ घडीसम्मको पिन्तेकुस्ती ऋतु, क्रूसदेखि कर्नेलियससम्मका १,२६० दिनहरूको एउटा प्रयाक्टल हो। पिताले तीन पटक बोल्नुभएको कुरा तीन स्वर्गदूतहरूको एउटा प्रयाक्टल हो, जसरी येशूले केवल पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई तीन पटक साथ लिनुभयो। ती पदहरूमा, जहाँ पत्रुसले एक लाख चवालीस हजारलाई दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गर्छन्, त्यसमा सङ्केतित भविष्यवाणीसम्बन्धी जानकारी कुनै पनि सत्य जत्तिकै गहन छ; तर पनि हामीले अझै दानियल एघारमा पत्रुसलाई पानियुममा स्थापित गरेका छैनौं।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

येशू ख्रीष्टका प्रेरित पत्रुसबाट, पोन्टस, गलातिया, कप्पदोकिया, एशिया र बिथुनियाभरि छरिएर बसोबास गर्ने परदेशीहरूलाई—परमेश्वर पिताको पूर्वज्ञानअनुसार, आत्माको पवित्रीकरणद्वारा, आज्ञापालन र येशू ख्रीष्टको रगतको छर्काइका निम्ति चुनिएका जनहरूलाई: तिमीहरूमा अनुग्रह र शान्ति धेरै गुणा बढोस्। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर तथा पिताको धन्य होस्, जसले आफ्नो प्रशस्त कृपाअनुसार, येशू ख्रीष्टको मृतकहरूबाट पुनरुत्थानद्वारा, हामीलाई फेरि जीवित आशातर्फ जन्माउनुभएको छ; त्यस अविनाशी, निष्कलङ्क, र नओइलाउने उत्तराधिकारतर्फ, जो तिमीहरूका निम्ति स्वर्गमा सुरक्षित राखिएको छ; तिमीहरू, जो अन्तिम समयमा प्रकट हुन तयार राखिएको मुक्तिको निम्ति विश्वासद्वारा परमेश्वरको शक्तिले सुरक्षित राखिएका छौ।

यसमा तिमीहरू अत्यन्त आनन्दित हुन्छौ, यद्यपि अहिले केही समयसम्म, यदि आवश्यक परे, तिमीहरू अनेक प्रकारका परीक्षाहरूका कारण शोकमा परेका छौ; ताकि तिमीहरूको विश्वासको परीक्षा—जो नाश हुने, तापनि आगोले जाँचिने सुनभन्दा पनि धेरै बहुमूल्य छ—येशू ख्रीष्ट प्रकट हुनुहुँदा प्रशंसा, आदर र महिमाको निम्ति सिद्ध पाओस्। उहाँलाई नदेखेको भए तापनि तिमीहरू उहाँलाई प्रेम गर्छौ; र अहिले उहाँलाई नदेखे तापनि उहाँमाथि विश्वास गर्दै तिमीहरू अवर्णनीय र महिमाले परिपूर्ण आनन्दसाथ आनन्दित हुन्छौ; आफ्नो विश्वासको अन्तिम फल, अर्थात् आफ्ना प्राणहरूको उद्धार, प्राप्त गर्दै।

त्यस उद्धारको विषयमा अगमवक्ताहरूले, जसले तिमीहरूकहाँ आउन लागेका अनुग्रहको भविष्यवाणी गरे, सावधानीपूर्वक खोजी र गहिरो अनुसन्धान गरेका थिए। तिनीहरूमा रहेको ख्रीष्टको आत्मा, जब ख्रीष्टका दुःखभोगहरू र तिनको पछिपछि आउने महिमाको पूर्वसाक्षी दिएको थियो, त्यसले कुन वा कस्तो समयलाई

संकेत गरेको हो भनी तिनीहरूले खोजी गरेका थिए। तिनीहरूलाई यो प्रकट गरियो कि तिनीहरूले यी कुराहरू आफ्नो निम्ति होइन, तर हाम्रो निम्ति सेवा गरेका थिए; ती नै कुराहरू अब तिमीहरूलाई तिनीहरूद्वारा सुनाइएका छन्, जसले स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरेका छन्; यी कुराहरूमा स्वर्गदूतहरू पनि नियालेर हेर्न लालायित छन्।

यसकारण आफ्ना मनका कटि बाँध, संयमी होओ, र येशू ख्रीष्टको प्रकाशमा तिमीहरूकहाँ ल्याइने अनुग्रहमा अन्तसम्म पूर्ण आशा राख; आज्ञाकारी सन्तानहरूझैँ, आफ्नो अज्ञानताकालका पहिलाका अभिलाषाहरूअनुसार आफूलाई नढाल; तर जसले तिमीहरूलाई बोलाउनुभएको छ उहाँ पवित्र हुनुहुन्छ, त्यसरी नै तिमीहरू पनि आफ्नो सबै आचरणमा पवित्र होओ; किनकि यस्तो लेखिएको छ, “तिमीहरू पवित्र होओ; किनकि म पवित्र छु।”

यदि तिमीहरू त्यस पितालाई पुकार्छौ, जसले पक्षपात नगरी हरेक मानिसको कामअनुसार न्याय गर्नुहुन्छ, भने यहाँ आफ्नो प्रवासको समय भयमा बिताओ; किनकि तिमीहरू जान्दछौ कि तिमीहरू आफ्ना पितृपरम्पराबाट प्राप्त व्यर्थ चालचलनबाट चाँदी र सुनजस्ता नाशवान् वस्तुहरूद्वारा छुटकारा पाएका होइनौ; तर निर्दोष र निष्कलङ्क थुमाजस्तो ख्रीष्टको बहुमूल्य रगतद्वारा। उहाँ वास्तवमा संसारको जग बसालिनुभन्दा अघि नै पूर्वनियोजित हुनुहुन्थ्यो, तर तिमीहरूकै निम्ति यी अन्तिम समयहरूमा प्रकट हुनुभयो। उहाँद्वारा नै तिमीहरू परमेश्वरमा विश्वास गर्नेहरू हो, जसले उहाँलाई मृतकहरूबाट बौराइउठाउनुभयो र उहाँलाई महिमा दिनुभयो, ताकि तिमीहरूको विश्वास र आशा परमेश्वरमै रहोस्। आत्माद्वारा सत्यको आज्ञापालनमा भ्रातृप्रेमको निष्कपटतासम्म आफ्ना प्राणहरूलाई शुद्ध पारेका हुनाले, पवित्र हृदयले एक-अर्कालाई उत्कटतापूर्वक प्रेम गर। किनकि तिमीहरू फेरि जन्मिएका छौ, नाशवान् बीउबाट होइन, तर अनाशवान् बीउबाट, परमेश्वरको वचनद्वारा, जो सदासर्वदा जीवित रहन्छ र स्थिर रहिरहन्छ। किनकि सबै शरीर घाँसजस्तै हो, र मानिसको सारा महिमा घाँसको फूलजस्तै। घाँस ओइलाउँछ, र त्यसको फूल झर्छ; तर प्रभुको वचन सदासर्वदा रहिरहन्छ। र यही त्यो वचन हो, जो सुसमाचारद्वारा तिमीहरूलाई प्रचार गरिएको छ। १ पत्रुस १:१-२५।